

[Inger Stilling Pedersen]

Hvad fører det os ud i? Hvor hører de børn til? Det ene eller det andet sted? Man kan selvfølgelig sige, at dette at gennemføre svangerskab i sig selv giver en tilknytning til barnet, men den tilknytning bliver aldrig, aldrig nogen sinde i form af den genetiske arv, som barnet bærer. Måske udvikler barnet en sygdom eller andet, som man ikke ved hvordan man skal behandle, fordi man ikke kender baggrunden for den, når man ikke kan søge tilbage i barnets familie og måske finde årsagen dér. Jeg tror, det er utrolig svært.

Så er der sædmuligheden, og dér kan vi så få en heftig diskussion om, hvorvidt man skal være anonym eller ej. Jeg mener, det er meget vigtigt, at vi får diskussionen. Vi skal ikke og vil ikke nu lægge os fast på, om man skal være anonym eller ej. Personligt mener jeg, at man ikke skal være det, og når jeg mener det, er det af hensyn til barnet. For jeg ved fra adskillige adopterede børn, hvordan barnet søger tilbage til sine rødder. Nu kan man selvfølgelig skjule for barnet, at det ikke er dets biologiske far, men hvis det en dag kommer frem, står barnet dér i et tomrum og siger: Hvem er jeg egentlig? Derfor mener jeg, man bør have mulighed for at vide, hvem der er éns biologiske mor og far.

Men det er ikke noget, vi skal stemme om nu, det er ikke noget, vi skal tage stilling til i dag. Det er en anden diskussion, hvor vi kan sige, at det så også betyder, at det bliver svære at få nogen til at være donorer. Det giver andre problemer, og disse forskellige problemer må vi så holde op over for hinanden.

Hvordan skal vi bruge vores teknologi? Skal alle kvinder have ret til at få et barn, uanset om de er enlige eller de lever i et ægteskab eller et fast parforhold? Dér er vores grundholdning helt klar, og jeg var glad for, at også CD udtrykte det så klart: Barnet må fra starten have en far og en mor. Det kan godt være, at det ikke på længere sigt har det, men det må være starten. Og det er ikke et spørgsmål om, hvorvidt man er lesbisk eller ej; jeg mener generelt, om man er enlig. Der skal være en far og en mor. Hele vores familiebegreb er bygget op omkring det. Dér vil nogen så sige, at man også kan have andre familieformer, og man kan udmærket have en god og tryk opvækst også i et hjem, hvor det er to kvinder, der opdrager; det er slet ikke det. Men barnets udgangspunkt skal være en mor og en far.

Vi er i en regering, og det betyder, at der er noget af det, vi måske gerne vil, som vi ikke kan få gennemført, og at regeringen heller ikke kan gennemføre det, den måske gerne vil. Det er derfor, vi accepterer, at forholdene må forblive, som de er i dag, med de muligheder, amterne har for at gøre det, der er muligt i dag. Men vores grundholdning er helt klar, og heri ligger ikke nogen diskrimination af nogen.

Men det egentlige, som vi kommer til at tage stilling til i de kommende år, kan jo blive langt, langt alvorligere og større ting. Jeg er meget glad for, at man i dag så klart har taget afstand fra mange af de uhyrligheder, der synes på vej. Det er efter min mening et sundhedstegn i den danske befolkning, at man ikke kunne tænke sig, at man skulle kunne udtage befrugtede æg.

Skal man føde det barn, der er på vej? Det kan vi få en diskussion om en anden dag, men vi vil bare sige helt klart, at for Kristeligt Folkeparti er det ganske givet, at i det øjeblik æg- og sædcelle smelter sammen, er det barn på vej, og vi vil håbe, det bliver muligt, at alle disse børn kan blive født.

Alt imens har vi så en stor diskussion om, hvordan alle de mange, der ikke kan få børn, kan få det.

Der er en anden ting, jeg også lige vil slå helt fast. Kristeligt Folkepartis grundholdning er at bevare liv. Derfor er vi glade for, at man er enige om, at der ikke skal sættes flere æg op, end man er parat til at modtage, og kommer man i en alvorlig situation ved f.eks. en hormonbehandling, hvor der er flere fostre, end det kan lade sig gøre at føde, så må grundholdningen helt klart være at bevare liv. Vi ønsker som en klar understregning i al behandling, at det gælder om at bevare liv.

Jeg vil også sige, at det ikke er nogen menneskeret at få børn, men man må jo være glad, når man får dem, og takke for dem og prøve at give dem gode opvækstvilkår. Vi skal selvfølgelig hjælpe de forældre, som vi kan hjælpe, men går vi for meget imod naturens orden, kan vi også komme til at se nogle resultater, som kan give os store problemer.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Nu hørte vi, at vi skal hjælpe, så meget vi kan, men vi må ikke gå imod naturens orden. Dér kommer så et stort spørgsmål: Skal vi po-